

В. А. Таловер

V. A. Talover

ХАРАКТЕРИСТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК НАПРЯМУ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

CHARACTERISTICS OF INVESTMENT POLICY AS A DIRECTION OF STATE ECONOMIC POLICY

У статті узагальнено змістовні трактування категорії «політика», що дає можливість виділити її функції та дослідити структурні елементи. Визначено етапи формування й реалізації державної економічної політики. Роль держави у функціонуванні інвестиційної сфери суспільно-економічних відносин пропонується розглядати в контексті як універсальних, так і спеціальних її функцій, що дозволить визначити перспективні напрями та об'єкти інвестування, які відповідали б державним інтересам і сприяли швидкому подоланню економічної кризи.

Розглянуто суть та основні напрями економічної політики держави і значення інвестиційної політики, її роль у сучасних умовах. Доведено, що держава може брати участь в інвестиційному процесі як безпосередньо, так і опосередковано, впливаючи на інвестиційне середовище (розвиваючи грошово-кредитну сферу, стимулюючи бюджетними витратами сукупний попит, розвиваючи і регулюючи банківську діяльність, а також діяльність інвестиційних посередників, фінансуючи і стимулюючи науку, діяльність дослідницьких науково-технічних і проектних організацій); регламентуючи умови фінансової та господарської діяльності через податки та норми амортизації.

Ключові слова: політика, економічна політика держави, інвестиційна політика, структурно-галузева політика, амортизаційна політика, зовнішньоекономічна політика, бюджетна політика, податкова політика, грошово-кредитна політика.

Актуальність. В умовах економічної та політичної нестабільності одним із найважливіших факторів розв'язання проблем, які справляють негативний вплив на поступальний розвиток суспільства, є ефективна державна політика. Одним із головних напрямів її реалізації в умовах ринку виступає інвестиційна політика як сукупність заходів економічного, соціального, політичного, організаційного характеру, що спрямовані на активізацію інвестиційної діяльності в державі.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Дослідженню питань формування та розвитку інвестиційної політики держави присвячено праці таких зарубіжних та вітчизняних вчених, як М. Аптекарь, В. Бабкіна, І. Бланк, О. Валецький, О. Гонга, М. Дубина, К. Р. Макконнелл, А. Пересада, Д. Пілевич, Стенлі Л. Брю, О. Поважний, А. Раппопорт, В. Федоренко, Ю. Шемшученко.

Однак питання з розгляду інвестиційної політики в системі державної економічної політики залишаються за межами дослідження і є недостатньо розробленими як у теоретико-методологічному аспекті, так і з погляду практичного дослідження.

Метою статті є визначення національної інвестиційної політики як об'єкта економічної політики держави та ґрунтовне дослідження характеру впливу окремих складових економічної політики на інвестиційну політику держави.

Результати дослідження. Суспільство як об'єкт політики являє собою органічну єдність усіх сфер суспільного життя. Ця єдність породжується, насамперед, взаємопроникненням економіки і політики. Визначальну роль в їх єдності посідає економіка, яка виступає матеріальною основою політики. Політика проявляється як свідоме використання економічних законів. Лише та політика є реалістичною, яка відображає нагальні інтереси, насамперед, виробників матеріальних благ. Водночас політичний підхід не означає штучної політизації економіки. Сенс полягає у двох аспектах:

- забезпечення наукового аналізу з точки зору об'єктивних законів суспільного розвитку;
- дотримання громадянської відповідальності за вирішення економічних питань.

Тим самим політика виступає засобом вирішення економічних питань в умовах переходу до ринкових відносин. Порушення зазначених вимог неодмінно призводить до негативних наслідків, затягування процесу виходу із економічної кризи, в якій опинилася наша країна.

Політологічний енциклопедичний словник за редакцією Ю. С. Шемшученка та В. Д. Бабкіної дає визначення змістовного наповнення поняття «політики» як організаційної, регулятивної та контрольної сфери суспільства, у межах якої здійснюється соціальна діяльність, спрямована головним чином на досягнення, утримання й реалізацію влади індивідами та соціальними групами задля здійснення власних запитів і потреб [8]. При цьому, дослідниками визнано, що елементами політики є її суб'єкти, які впливають на владу або які її використовують з метою забезпечення своїх потреб та інтересів. З політико-соціологічної точки зору, «політика» – це владний спосіб організації суспільства, політичний процес досягнення і підтримання його цілісності на основі узгодження різних інтересів, управління суспільством з боку політичної еліти на основі реалізації дії сучасної інституційної матриці в державі. Політика має управлінське призначення, яке, перш за все, проявляється в політико-управлінській діяльності держави, тобто в державній політиці [3].

Державна політика є непростим процесом, який складається з багатьох рішень, що приймаються багатьма суб'єктами та інститутами [10].

Структуру політики відображено на рис. 1.

Рис. 1. Структурні елементи політики

Узагальнення різних змістовних трактувань політики дає змогу виділити її функції:

- всеосяжна організація суспільних явищ;
- вираження провідних інтересів наявних груп і прошарків суспільства;
- регулятивно-контрольний вплив на життя, діяльність, відносини людей, соціальних груп, націй, народів, країн;
- інтеграція різних прошарків населення за рахунок їх підпорядкування інтересам цілого;
- соціалізація особистості через її включення в складний світ соціальних відносин; наступності й інноваційності соціального розвитку як суспільства загалом, так і окремої особистості.

Перехід України до демократичного суспільства, правової держави та ринкової економіки зумовлює необхідність запровадження державної економічної політики, яка відповідала б потребам сьогодення. Адже саме економіка є стратегічним базисом соціально-економічного і науково-технічного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету і конкурентоспроможності держави на міжнародній арені. Головні ідеї базової теорії економічної політики розвинув Р. Манделл, який описав залежність фіскальної та монетарної політики від режиму валютних курсів, що було дуже важливо за умов глобалізації та високої мобільності капіталів. Разом з М. Флемінгом він розробив «модель Манделла-Флемінга», яка демонструє вплив інструментів бюджетно-податкової та кредитно-грошової політики на сукупний дохід. Ця модель виявляє, що бюджетно-податкова політика жодним чином не впливає на обсяг сукупного доходу за умов плаваючого обмінного курсу і, навпаки, збільшує його – за фіксованого обмінного курсу. Стосовно грошово-кредитної політики, то вона не впливає на обсяг сукупного доходу за умов фіксованого обмінного курсу, а впливає лише за плаваючого. Значення наукових розробок Р. Манделла полягає в тому, що вони стали теоретичним підґрунтям для введення спільної європейської валюти, яка стала реальністю аж через кілька десятиліть [8].

Економічна політика держави являє собою цілеспрямований вплив держави на економічні процеси в країні з урахуванням зовнішніх та внутрішніх чинників, потенціалу та перспектив її розвитку. Лише в результаті досягнення поставлених соціально-економічних цілей та завдань зазначену політику слід розцінювати як ефективну.

Реалізація державної економічної політики – це безперервний, динамічний процес досягнення поставлених цілей, в якому беруть участь різні органи державної влади й інститути громадянського суспільства. Реалізація починається відразу ж після схвалення і легітимації державної економічної політики або окремої програми і є основним видом діяльності органів державної влади. Формування й реалізація державної економічної політики здійснюються в чотири етапи (цей процес ще називають політичним циклом):

- 1-й етап – визначення суспільних проблем і цілей політики (ініціювання політики).
- 2-й етап – розроблення й легітимація державної економічної політики (формування політики).
- 3-й етап – здійснення та моніторинг державної економічної політики (здійснення політики).
- 4-й етап – оцінювання і регулювання державної економічної політики (оцінка політики) [7].

До основних напрямів державної економічної політики належать [2]:

- структурно-галузева політика, спрямована на здійснення державою прогресивних змін у структурі народного господарства, удосконалення міжгалузевих та внутрішньогалузевих пропорцій, стимулювання розвитку галузей, які визначають науково-технічний прогрес, забезпечують конкурентоспроможність вітчизняної продукції та підвищення рівня життя населення. Складовими цієї політики є промислова, аграрна, будівельна та інші сфери економічної політики, щодо яких держава здійснює відносно самостійний комплекс заходів стимулюючого впливу;

- інвестиційна політика, спрямована на створення суб'єктам господарювання необхідних умов для залучення і концентрації коштів на потреби розширеного відтворення основних засобів виробництва, переважно в галузях, розвиток яких визначено як пріоритети структурно-галузевої політики, а також забезпечення ефективного й відповідального використання цих коштів і здійснення контролю за ним;

- амортизаційна політика, спрямована на створення суб'єктам господарювання найсприятливіших та рівноцінних умов забезпечення процесу простого відтворення основних виробничих і невиробничих фондів переважно на якісно новій техніко-технологічній основі;

– політика інституційних перетворень, спрямована на формування раціональної багатоукладної економічної системи шляхом трансформування відносин власності, роздержавлення економіки, приватизації та націоналізації виробничих фондів, забезпечення на власній основі розвитку різних форм власності та господарювання, еквівалентності відносин обміну між суб'єктами господарювання, державну підтримку і захист усіх форм ефективного господарювання, а також ліквідацію будь-яких протизаконних економічних структур;

– цінова політика, спрямована на регулювання державою відносин обміну між суб'єктами ринку з метою забезпечення еквівалентності у процесі реалізації національного продукту, дотримання необхідної паритетності цін між галузями та видами господарської діяльності, а також забезпечення стабільності оптових та роздрібних цін;

– антимонопольно-конкурентна політика, спрямована на створення оптимального конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення їх взаємодії на умовах недопущення проявів дискримінації одних суб'єктів іншими, насамперед, у сфері монопольного ціноутворення та за рахунок зниження якості продукції, послуг, сприяння розвитку ефективної соціально орієнтованої економіки;

– бюджетна політика, спрямована на оптимізацію та раціоналізацію формування доходів і використання державних фінансових ресурсів, підвищення ефективності державних інвестицій у народне господарство, узгодження загальнодержавних і місцевих інтересів у сфері міжбюджетних відносин, регулювання державного боргу та забезпечення соціальної справедливості при перерозподілі національного доходу;

– податкова політика, спрямована на забезпечення економічно обґрунтованого податкового навантаження на суб'єктів господарювання, стимулювання суспільно необхідної економічної діяльності суб'єктів, а також дотримання принципу соціальної справедливості та конституційних гарантій прав громадян при оподаткуванні їх доходів;

– грошово-кредитна політика, спрямована на забезпечення народного господарства економічно необхідним обсягом грошової маси, досягнення ефективного готівкового обігу, залучення коштів суб'єктів господарювання та населення до банківської системи, стимулювання використання кредитних ресурсів на потреби функціонування і розвитку економіки;

– валютна політика, спрямована на встановлення і підтримання паритетного курсу національної валюти щодо іноземних валют, стимулювання зростання державних валютних резервів та їх ефективного використання;

– зовнішньоекономічна політика, спрямована на регулювання державою відносин суб'єктів господарювання з іноземними суб'єктами господарювання та захист національного ринку і вітчизняного товаровиробника.

Держава здійснює також екологічну політику, що забезпечує раціональне використання та повноцінне відтворення природних ресурсів, створення безпечних умов життєдіяльності населення [11].

Наукове обґрунтування економічної політики сприятиме глибокому оновленню матеріального виробництва, повнішому розкриттю соціальних ресурсів суспільства, що перебувають у стадії переходу до нових економічних відносин.

Об'єктивна необхідність реалізації активної державної інвестиційної політики пояснюється потребою подолання вад ринкового саморегулювання та виконання економічних функцій держави. Саме тому актуальним завданням є підвищення ролі держави у поліпшенні інвестиційного клімату та, відповідно, збільшення потоків іноземних інвестицій за допомогою національної інвестиційної політики.

За останні роки економіка України так і не позбавилася глибоких структурних деформацій і значно відстає від розвинених країн світу за сукупною продуктивністю всіх факторів виробництва та відповідно – рівнем добробуту населення. Більшість підприємств залишилися технологічно відсталими, енергоємними, зі слабкою диверсифікацією продуктів і ринків. Це пов'язано з нестабільністю державної інвестиційної політики, прогалинами в інвестиційному законодавстві, відсутністю належного інституційного забезпечення розвитку інвестиційного ринку та його інструментів, і як наслідок – недостатнім рівнем внутрішніх та зовнішніх інвестицій [5].

Формування мети та завдань інвестиційної політики повинне спиратися на концептуальні основи розвитку держави та суспільства, відповідати основним напрямам соціально-економічного розвитку.

До основних завдань інвестиційної політики належать [6]:

- вибір і підтримка розвитку окремих галузей господарства;
- реалізація програми щодо конверсії військово-промислового комплексу;
- забезпечення конкурентоспроможності сучасної продукції;
- підтримка розвитку малого і середнього бізнесу;
- забезпечення збалансованості в розвитку всіх галузей економіки України;
- реструктуризація вугільної промисловості;
- реалізація програми житлового будівництва в Україні.

Основні вектори інвестиційної політики держави є такими: по-перше, створення сприятливого інвестиційного клімату; по-друге, забезпечення постійного зростання валового внутрішнього продукту; по-третє, активізація всіх можливих джерел інвестиційних ресурсів; по-четверте, створення у країні належних умов для збільшення внутрішніх інвестиційних ресурсів; по-п'яте, стимулювання розвитку економіки в країні загалом. Роль держави у функціонуванні інвестиційної сфери суспільно-економічних відносин може розглядатися в контексті як універсальних, так і спеціальних її функцій. До універсальних функцій держави в інвестиційній сфері також слід віднести її роль як регулятора умов здійснення інвестиційної діяльності, підтримання тих чи інших параметрів функціонування інвестиційного ринку згідно із завданнями інвестиційної політики України. Держава повинна визначити перспективні напрямки та об'єкти інвестування, які б відповідали державним інтересам, сприяли швидкому подоланню економічної кризи і досягненню стабілізації та максимально спрямовували інвестиційні ресурси на їхній розвиток.

Держава бере участь в інвестиційному процесі як прямо через державний сектор економіки, так і побічно через свої інституції: органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, Національний банк, Фонд державного майна, Антимонопольний комітет.

Особливістю інвестиційної політики держави є те, що вона пов'язана з реалізацією інших складових економічної політики і частково залежить від реалізації державою складових економічної політики. Результативність інвестиційної політики залежить від сукупної ефективності проведення економічної політики в державі, тобто окремих її елементів (рис. 2) [1].

ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

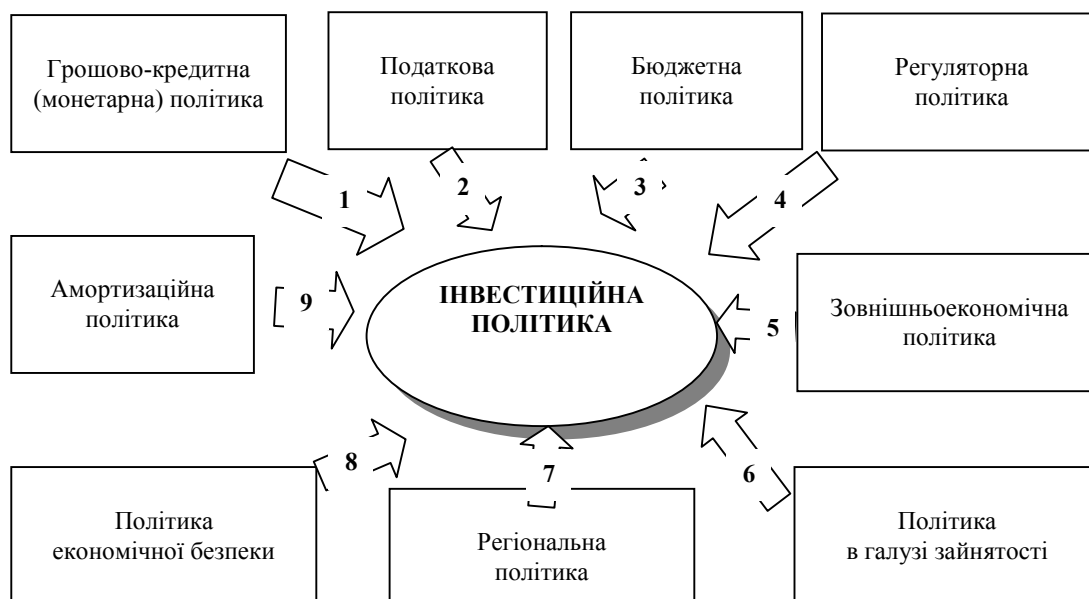

Рис. 2. Вплив складових економічної політики на інвестиційну політику

Аналіз характеру впливу окремих складових економічної політики на інвестиційну політику держави дозволить виявити основні проблеми, що притаманні не лише інвестиційній діяльності в країні, та більш ґрунтовно вивчити макроекономічні проблеми, що стримують активізацію та залучення іноземних інвестицій.

Вплив грошово-кредитної політики на ефективність інвестиційної політики може полягати у такому (1):

- за допомогою політики дешевих грошей держава може стимулювати розвиток кредитного ринку, сприяти створенню доступних кредитних ресурсів;
- стабільність національної валюти впливає на стабільність розвитку вітчизняних підприємств;
- активізація за допомогою інструментів грошово-кредитної політики ринку цінних паперів;
- здійснення прозорої політики щодо валютних операцій і валютних цінностей сприяє розвитку інвестиційної діяльності в країні та залученню іноземних інвестицій.

Податкова політика робить значний вплив на розвиток інвестиційних процесів у країні та може впливати на інвестиційну політику держави таким чином (2):

- надання податкових пільг щодо сплати податків інвесторам у певних галузях та секторах національної економіки;
- сприяння залученню інвестицій в економіку країни при оптимальному податковому навантаженні.

Складність впливу податкової політики на інвестиційну політику держави полягає у важливості визначення оптимального співвідношення, що дозволить суб'єктам господарювання розвиватися, а державі – акумулювати необхідні кошти до бюджетів усіх рівнів.

Бюджетна політика – заходи держави щодо формування дохідної частини державного та місцевих бюджетів та здійснення основних напрямів видатків бюджетів усіх рівнів. Бюджетна політика впливає на інвестиційну політику таким чином (3):

- необхідність постійного пошуку нових джерел наповнення бюджету може стримувати розвиток підприємництва на території країни та гальмувати інвестиційні процеси;
- держава може стимулювати певні галузі національного господарства, надаючи державні дотації, субсидії на їх розвиток з бюджетів різних рівнів;
- за допомогою бюджетних ресурсів держава може реалізовувати національні інвестиційні проекти, виступаючи основним інвестором.

Регуляторна політика – напрям державної політики, спрямований на вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання та усунення перешкод для розвитку господарської діяльності. Регуляторна політика впливає на інвестиційну політику в країні таким чином (4):

- встановлення законодавчої основи функціонування суб'єктів інвестиційного процесу як юридичних осіб, визначення їх прав, обов'язків при здійсненні діяльності на території країни;
- безпосереднє встановлення правил ведення підприємницької діяльності на території країни.

Зовнішньоекономічна політика – сукупність заходів держави щодо підвищення своєї ролі у світовому господарстві, участь у міжнародному поділі праці, підтримка вітчизняних виробників на світових ринках. Зовнішньоекономічна політика впливає на інвестиційну політику таким чином (5):

- захист внутрішнього ринку від іноземних компаній, що стимулює розвиток національних виробників та збільшує обсяги їх інвестиційних ресурсів;
- підтримання експорту вітчизняних підприємств та забезпечення їм нових ринків збуту;
- залучення до країни іноземних інвесторів;
- членство у всесвітніх організаціях, що прискорює адаптацію вітчизняних підприємств до міжнародних правил торгівлі та розширює ринки збуту їх товарів.

Політика у галузі зайнятості – сукупність заходів, що проводяться державою з метою створення сприятливих умов для реалізації громадянами свого права на працю. Політика у галузі зайнятості має взаємний вплив з інвестиційною політикою. З одного боку, ефективна інвестиційна політика держави сприяє створенню умов для збільшення кількості робочих місць, підвищення заробітної плати, з другого боку політика зайнятості впливає на інвестиційну політику, оскільки (6):

- сприяє створенню умов для відповідності рівня професійної кваліфікації працездатних осіб потребам ринку праці;
- сприяє підвищенню конкурентоспроможності осіб на ринку праці.

Регіональна економічна політика – сукупність заходів держави, місцевих органів влади щодо економічного розвитку окремих територій з метою забезпечення рівномірного соціально-економічного розвитку регіонів країни. Регіональна економічна політика впливає на інвестиційну політику таким чином (7):

- держава може стимулювати розвиток окремих регіонів країни шляхом створення вільних економічних зон, технологічних парків, що може приваблювати суб'єктів інвестиційної діяльності до вкладання коштів у відповідні території;
- держава може виступати інвестором окремих регіональних проєктів, що стимулюватимуть розвиток економіки регіону або забезпечують приватні інвестиції в окремі регіони гарантіями уряду тощо.

Політика економічної безпеки – сукупність заходів держави, що здійснюються нею для забезпечення національних економічних інтересів держави. Політика економічної безпеки також може впливати на державну інвестиційну політику таким чином (8):

- сприяння залученню інвестицій у пріоритетні галузі економіки, які є важливими для майбутнього загального розвитку національної економіки;
- проведення відповідної політики щодо нівелювання економічного впливу інших країн на розвиток національної економіки;
- забезпечення економічної безпеки окремих суб'єктів господарювання.

Амортизаційна політика являє собою процес розробки норм і правил нарахування амортизації, встановлення певного порядку використання амортизаційного фонду. Це сукупність заходів держави, що економічно спонукають підприємства проводити відтворення основного капіталу тим чи іншим способом. Ефективна амортизаційна політика сприяє зміцненню фінансової бази та інноваційній орієнтації підприємств, є інструментом поєднання підприємницьких і загальнодержавних економічних інтересів у сфері науково-технічного прогресу та впливає на державну інвестиційну політику таким чином (9) [4]:

- проведення обґрунтованої амортизаційної політики сприяє зміцненню фінансової бази підприємств, їх інвестиційній орієнтації;
- сприяє створенню для підприємств необхідних економічних умов для прискорення технічного переоснащення і модернізації виробничого апарату;
- створює переваги для зростання власних джерел капіталовкладень.

З метою активізації інвестиційних процесів доцільно: дозволити підприємствам самостійно вибирати методи амортизації та вільно переходити з прискорених методів амортизації на рівномірні; запровадити систему контролю цільового використання амортизаційних фондів на цілі інвестування у виробництво; припинити практику вилучення амортизаційних нарахувань до бюджету.

Висновки. Інвестиційна політика держави є складним економічним явищем, що впливає на розвиток національної економіки загалом. Основною метою здійснення інвестиційної політики держави є створення сприятливих умов для активізації внутрішніх інвестицій та залучення іноземних коштів з урахуванням економічних інтересів різнобічних суб'єктів господарювання. Формування сприятливого інвестиційного клімату в країні залежить від значної кількості факторів і, насамперед, від особливостей проведення економічної політики в країні. Оскільки метою такої політики є ефективний розвиток економіки, держава, в першу чергу, буде створювати умови для інвестиційної активності, оскільки лише модернізація національного господарства через інвестиційну діяльність забезпечить отримання економічних, соціальних, науково-технічних, організаційних ефектів та сприятиме якісному розвитку національної економіки.

Список використаної літератури

1. Гонта О. І. Формування комплементарної інвестиційної політики України : виклики глобалізації та вимоги економічної безпеки : [монографія] / О. І. Гонта, М. В. Дубина, Д. С. Пілевич. – Чернігів, 2013. – 184 с.
2. Господарський кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, 19-20, 21-22. – С. 144.
3. Державна політика : аналіз та механізм її впровадження в Україні : навч. посіб. / [О. І. Валецький, В. А. Ребкало, М. М. Логунова та ін.]; заг. ред. В. А. Ребкало, В. В. Тертички. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 232 с.
4. Дугієнко Н. О. Амортизаційна політика як напрямок державного регулювання інвестиційної діяльності / Н. О. Дугієнко // Вісник Запорізького національного університету. – 2008. – № 1 (3). – С. 45–51. – (Серія «Економічні науки»).
5. Концепція Державної цільової програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011 – 2015 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : in.ukrproject.gov.ua
6. Курило С. В. Інвестиційна політика, її сутність і роль у сучасних умовах // С. В. Курило // Держава та регіони : наук.-виробн. журн. – 2009. – № 2. – С. 109–111. – (Серія «Економіка та підприємництво»).
7. Майстро С. В. Теоретико-методологічні засади реалізації державної економічної політики [Електронний ресурс] / С. В. Майстро // Теорія та практика державного управління. – 2013. – Вип. 2. – С. 149–155. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2013_2_23
8. Макконнелл К. Р. Экономика. Принципы, проблемы и политика / Макконнелл К. Р., Стэнли Л. Брю. – М. : Республика, 1992. – Т. 1. – 94 с.
9. Маслак О. І. Бар'єри та проблеми інноваційної сфери української економіки / О. І. Маслак // Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. – К., 2010. – № 1. – С. 95–102.
10. Політологічний енциклопедичний словник / Упоряд. В. П. Горбатенко ; за ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенка. – [2-вид., доп. і перероб.]. – К. : Генеза, 2004. – 736 с.
11. Щербина В. С. Господарське право : підручник / В. С. Щербина. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 636 с.

References

1. Honta, O. I. (2013) Formation of complementary investment policy of Ukraine: challenges of globalization and requirements of economic security. Chernihiv, 184 p.
2. The economic code of Ukraine (2003). *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, No. 18, 19-20, 21-22, p. 144.
3. Valevskyy, O. I., Rebkalov, V. A., Lohunova, M. M. et al. (2000) Public policy : the analysis and mechanism of its implementation in Ukraine. In: V. A. Rebkalov & V. V. Tertychka (eds.). Kyiv: UADU, 232 p.
4. Duhiyenko, N. O. (2008) Depreciation policy as the direction of state regulation of investment activity. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu. Seriya «Ekonomiczni nauky»*, 1 (3), pp. 45–51.
5. The concept of the State target program of investment development for 2011–2015. Available at: in.ukrproject.gov.ua
6. Kurylo, S. V. (2009) Investment policy, its nature and role in modern conditions. *Derzhava ta rehiony. Seriya «Ekonomika ta pidpryyemnytstvo»*, (2), pp. 109–111.
7. Maystro, S. V. (2013) Theoretical and methodological principles of the implementation of state economic policy. *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya*, (2), pp. 149–155. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2013_2_23
8. Makkonnell, K. R. and Stenly, L. Bryu (1992) Economics. Principles, problems and policies. Moscow: Respublika, (1), 94 p.
9. Maslak, O. I. (2010) Barriers and challenges of innovation sector of Ukrainian economy. *Visnyk Akademiyi pratsi i sotsial'nykh vidnosyn Federatsiyi profspilok Ukrayiny*, (1), pp. 95–102.
10. The encyclopedic dictionary of political science (2004). In: Yu. S. Shemshuchenko, V. D. Babkin, V. P. Horbatenko (eds.). Kyiv: Heneza, 736 p.
11. Shcherbyna, V. S. (2013) Arbitration law. Kyiv : Yurinkom Inter, 636 p.

V. A. Talover

**CHARACTERISTICS OF INVESTMENT POLICY AS A DIRECTION
OF STATE ECONOMIC POLICY**

This article summarizes meaningful interpretations of the category «policy», which gives an opportunity to highlight its functions and examine structural elements. The stages of formation and realization of state policy are determined in the article. It is offered to consider the state's role in the functioning of investment sphere of social and economic relations in the context of both universal and special features. It will allow to determine promising directions and investment objects that would correspond to public interests and help to overcome economic crisis.

In the article the essence and main directions of state economic policy, the value of investment policy, its role in the modern world are considered. It is proved that the state can participate in investment process, both directly and indirectly by affecting investment environment (developing monetary sphere, stimulating aggregate demand by budgetary expenses, developing and regulating banking activities and activities of investment intermediaries, funding and promoting the science, activities of scientific and technical research and design organizations); regulating the conditions of financial and economic activities through taxes and depreciation.

Keywords: *policy, state economic policy, investment policy, structural and sectoral policy, amortization policy, foreign-economic policy, fiscal policy, tax policy, monetary policy.*